

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 276/2025
06.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези чл. 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Манића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 400/24 од 30.05.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 269/24 од 24.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Манића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 400/24 од 30.05.2024. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 269/24 од 24.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 400/24 од 30.05.2024. године окривљени ББ и ВВ оглашени су кривим због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. у вези чл. 33. КЗ, па је окр. ББ изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године са роком проверавања у трајању од три године, а окр. ВВ је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци са роком проверавања у трајању од четири године, а окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда у у подстрекавању из члана 121. став 1. у вези чл. 34. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 13.03.2024. године до 29.05.2024. године.

Истом пресудом, окривљенима АА, ББ и ВВ је на основу члана 89а КЗ изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним ГГ, па је окривљенима забрањено да се приближавају оштећеном на удаљености мањој од 100 метара, забрањено им је да приступе око места становања и места рада оштећеног у периоду од три године.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име судског паушала износ од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под

претњом принудног извршења, као и остале трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док је на основу члана 258 став 4. ЗКП оштећени ГГ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 269/24 од 24.12.2024. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена путем бранилаца, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Манић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, из свих законских разлога, са предлогом да Врховни суд изврши увид у предмет Основног суда у Панчеву, у обе пресуде, те усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и врати предмет првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац као разлог подношења захтева не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да чињенично стање током овог кривичног поступка није правилно утврђено. С тим у вези, бранилац опширно цитира наводе првостепене пресуде, полемиче са изведеним доказима, односно наводима одбрана окривљених у погледу чињеница ко је кога први ударио и ко је био подстрекач кривичног дела, те изводи сопствени закључак да је суд у ситуацијама када се ради о противречним одбранама окривљених, дужан да цени онај исказ који је повољнији за окривљеног. Бранилац даље истиче, да су незаконити доказ одбране окривљених ББ и ВВ дате на записнику пред ОЈТ Панчево у току истражног поступка, на који начин указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, ову повреду образлаже чињеничним наводима исказа окривљених и противречностима у њиховим одбранама, те изводи сопствене закључке да је на утврђено чињенично стање погрешно примењен материјално правни пропис, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и другостепеном пресудом, у смислу члана 440. ЗКП.

Бранилац, поред тога, указује на околности које је суд ценио приликом одмеравања казне окривљеном, те полемиче са одлуком суда да окривљеном изрекне затворску казну, на који начин истиче повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да повреде закона на које указује одбрана из члана 440. ЗКП и 441. став 1. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић